

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.III.21.248/2016/5.szám

A tanács tagjai: . Havasi Péter a tanács elnöke

. Zumbók Péter előadó bíró

. Almásy Mária bíró

A felperes: felperes

A felperes képviselője:

Rab és Társa Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Rab Mária ügyvéd)

Az alperes: alperes

Az alperes képviselője:

Havasi és Karczub Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Havasi Karolin ügyvéd)

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A csatlakozó felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Óvárosi Törvényszék 46.Pf.640.129/2015/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.P.90.332/2012/64.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.800 (ötvenezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget és külön adóhatósági felhívásra térítsen meg az államnak 385.300 (háromszáznyolcvanötezer-háromszáz) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket, a további 207.100 (kétszázhétezer-egyszáz) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes biztosítottja, K.L. 2008. október 12-én 13 óra körül T. lakott területén, a K. úton R. irányába közlekedett az általa vezetett Suzuki típusú személygépkocsival. Miután a vele azonos

irányba közlekedő, L.J. által vezetett traktort megelőzte, visszatért a menetirány szerinti jobb oldalra. Ugyanebben az időben K.L.-el azonos irányba, mögötte közlekedett S.I. az általa vezetett Opel Astra típusú személygépkocsival, míg a mögött a felperes motorkerékpárral. S.I. ugyancsak megelőzte az L.J. által vezetett traktort, majd visszahúzódott a jobb oldali forgalmi sávba. Ezt követően a felperes előzte meg a traktort, és utána a S.I. által vezetett gépkocsi előzésébe kezdett, végül a K.L. által vezetett gépkocsit akarta megelőzni. K.L. a K. út 41. számú ingatlan közelében megkezdte a bal oldali útpadkára történő áthaladást. A felperes ezt észlelve a felezővonalon fékezett, az ütközést azonban elkerülni nem tudta, és a motorkerékpárral nekiütközött a K.L. által vezetett személygépkocsi bal hátsó sarkának, majd felborulva állt meg. A balesetet közvetlenül megelőzően a felperes 103-111 kilométer/óra sebességgel közlekedhetett, a fékezés hatására pedig 89-98 kilométer/óra sebességgel ütközhetett a Suzuki gépkocsinak. Az alperesi biztosított gépjárműve a felperes motorkerékpárjának sebességéhez tartozó tényleges féktávolságon belül, a megengedett sebességhez tartozó féktávolságon kívül haladt a felperesi motorkerékpár elé. K.L. a balra húzódási szándéka elhatározásakor és a tényleges balra húzódás megkezdésekor nem győződött meg kétséget kizáróan arról, hogy a járművének megelőzését nem kezdték-e meg, ezzel nem tanúsított kellő figyelmet. Amennyiben kellő figyelmet tanúsított volna és észleli, hogy a járműve előzését megkezdték, akkor a felezővonal átlépésekor késedelem nélküli jobbra történő visszakormányzással a balesetet elkerülhette volna. Az alperes biztosítottja nem kellő figyelemmel, körültekintéssel közlekedett, az irányváltoztatás feltételeinek fennálltáról nem győződött meg megfelelően.

- [2] A felperes a baleset következtében bal oldali orsócsonttörést, jobb oldali sajkacsonttörést és a bal térd zúzódásos sérüléseit szenvedte el. A balesetet követően 2008. október 17-ig kórházban volt, két hónapig ápolásra, további két hónapig gondozásra szorult.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes keresetében a balesetből eredő vagyoni és nem vagyoni kárainak megtérítésére kérte az alperes kötelezését.
- [4] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes azzal, hogy a balesetet megelőzően a megengedett sebességet túllépte, közrehatott a kár bekövetkeztében, a közrehatás mértékét az alperes 70%-ban tartotta megállapíthatónak, és a perindítást megelőzően ennek figyelembevételével teljesített a felperesnek.

Az első- és másodfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.143.028 forintot, és azon belül az egyes részösszegek után különböző időpontoktól járó késedelmi kamatot, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A határozat indokolása szerint a felperes a megengedett sebességhatár közel kétszeres túllépésével jelentős mértékben közrehatott az ütközés bekövetkeztében. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ezért az alperes által alkalmazott 70-30%-os közrehatás nem minősült eltúlzott mértékűnek, s így az alperes a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 340. § (1) bekezdése alapján csak a felperes bizonyított kárai 30%-ának megtérítésére volt kötelezhető. Emiatt azon vagyoni kárigények esetében, amelyeknél az alperes a hivatkozott mértékű közrehatás alapulvételével teljesített, az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Ilyen követelés volt - többek között - a háztartási kisegítői járadék, valamint a közlekedési többletköltség és a gyógyszerköltség kapcsán érvényesített kártérítési járadék is. A felperes erőmegfeszítési járadékigényét az elsőfokú bíróság azért találta alaptalannak, mert a felperes munkaképessége a perbeli baleset folytán nem csökkent, a balesetből eredően jelentős testi fogyatékossgal nem rendelkezik, és mivel nem a baleset előtti munkakörében dolgozik, ezért a korábbi munkateljesítményének eléréséhez nem kell rendkívüli munkateljesítményt kifejtenie. A nem vagyoni kártérítés összegének meghatározásakor az elsőfokú bíróság figyelembe vette, hogy a felperes a balesetkor 25 éves volt, a balesetből kifolyólag olyan sérüléseket szenvedett, amelyek korlátozzák mindkét kéz fokozott igénybevételével, hosszan tartó állással, járással, futással járó tevékenységben, a szabadidős tevékenységeiben, továbbá a baleseti eredetű sérülései, azok maradványtünetei véglegesnek tekinthetők. Mindezen körülményeket, valamint azt értékelve, hogy az alperes e jogcímen peren kívül 1.300.000 forintot a felperesnek már megfizetett, a nem vagyoni kártérítés mértékét az elsőfokú bíróság 1.000.000 forintban határozta meg.
- [6] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit annyiban változtatta meg, hogy az alperes által fizetendő marasztalási összeget 4.752.422 forintra felemelte, és azon belül a különböző részösszegek után járó késedelmi kamat fizetésének kezdő időpontjait eltérően határozta meg, kötelezte továbbá az alperest, hogy 2015. május 1-jétől kezdődően véghatáridő nélkül fizessen meg a felperesnek havi 20.300 forint járadékot, egyebekben - a per főtárgya tekintetében - az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A másodfokú bíróság a határozatának indokolásában rámutatott arra, hogy a veszélyhelyzetet az alperesi biztosított okozta azzal, hogy a bal oldalra húzódás megkezdése előtt nem tanúsított kellő

körültekintést. Ezzel szemben abból a szakértői megállapításból, hogy a megengedett 50 kilométer/óra sebesség esetén a motorkerékpárt az ütközési pont előtt meg lehetett volna állítani, és ez esetben az ütközés nem következett volna be, nem vonható le az a következtetés, hogy az alperesi biztosított felelőssége kisebb, mint a felperesé. A másodfokú bíróság ezért - figyelembe véve a felperes kirívó sebességtúllépését is - az alperesre terhesebb 70-30%-os kármegosztást alkalmazott. A felperes erőmegfeszítési járadékigényét a másodfokú bíróság sem tartotta megalapozottnak. Kiemelte, hogy a szakértő által megállapított 20%-os erőmegfeszítést a felperesnek nem a jelenlegi tevékenysége kapcsán kell kifejtenie, azt a szakértő a felperes eredeti munkakörére vonatkoztatta, ahol - a tartálykocsi vezetésén túlmenő fokozott erő kifejtésként - a rakodás is feladata volt a felperesnek. A nem vagyoni kártérítés kapcsán a másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az elsőfokú bíróság az e körben helyesen értékelt körülmények ellenére indokolatlanul alacsony összegű nem vagyoni kártérítést állapított meg. A másodfokú bíróság nagyobb súllyal vette figyelembe, hogy a négy végtagból három esetében maradandó következményekkel érintett állapot alakult ki, és a felperesnél rendkívül fiatal korban következett be a baleset, mely így az egész hátralévő életére az elsőfokú bíróság által rögzített kihatással bír. A másodfokú bíróság megítélése szerint ezért az alperes 3.500.000 forint nem vagyoni kár megtérítésére köteles, ezért őt a másodfokú bíróság a korábbi 1.300.000 forint összegű teljesítést figyelembe véve 2.200.000 forint erejéig marasztalta.

A felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem és csatlakozó felülvizsgálati kérelem

- [7] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság a felperesi közrehatás értékelése körében a bizonyítékokkal alátámasztott tényeket a Pp. 206.§ (1) bekezdésébe ütköző módon, kirívóan okszerűtlenül, azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte akkor, amikor az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva a felperes közrehatását csupán 30%-osnak értékelte. Az alperes hivatkozása szerint ilyen, nem a súlyának megfelelően értékelt körülmény volt a jelentős mértékű felperesi sebességtúllépés, az a körülmény, hogy a felperes előtt haladó alperesi biztosított figyelme fókuszában elsődlegesen és értelemszerűen, az általános élettapasztalat szerint az előtte zajló forgalmi események voltak, s emiatt nem róható a terhére, ha éppen abban - a szakértő által megjelölt - 0,5 másodpercben figyelte a mögöttes forgalmat, amikor a felperes az Opel gépkocsi takarásában haladt. A felülvizsgálati kérelem szerint ezzel szemben az elsőfokú bíróság ítélete volt az, amely a bizonyítékokat okszerűen értékelve, a régi Ptk. 340. § (1) bekezdését megfelelően

alkalmazva állapította meg a felperesi közrehatás mértékét. Az alperes előadta továbbá, hogy nem volt olyan bizonyíték a perben, ami a másodfokú bíróság által a közlekedési többletköltség jogcímén megítélt járadék indokoltságát alátámasztaná, és az erről szóló döntését a másodfokú bíróság nem is indokolta. A felülvizsgálati hivatkozás szerint a felperes a baleset előtt is motorkerékpárt használt, ezért ha igénybe is kell vennie olykor személygépkocsit, az számára többletköltséget nem jelent. Az alperes sérelmezte azt is, hogy a másodfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés összegének meghatározásakor nem a súlyának megfelelően értékelte a jelentős mértékű felperesi sebességtúllépést. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság által elfogadott 2.300.000 forint bőven megfelelő összeg mindazon körülményekre tekintettel, amelyeket a másodfokú bíróság kiemelt.

- [8] A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet megváltoztatásával az alperesre terheőbb 85-15%-os kármegosztási arány megállapítását és az alperes ennek megfelelő marasztalását, a nem vagyoni kártérítés összegének 1.000.000 forinttal való felemelését, a háztartási kisegítői járadék havi 30.000 forint, a gyógyszerkiadás havi 6.000 forint, míg az erőmegfeszítési járadék havi 60.938 forint alapulvételével, és a fenti kármegosztási arány alkalmazásával való megállapítását kérte. Utalt rá, hogy a másodfokú bíróság a Pp. 206. §-ának megsértésével nagyobb arányban értékelte a magatartását annál, mint amekkora szerepet a baleset bekövetkezésében viselt, a terhére ugyanis sebességtúllépés nem állapítható meg. Ezzel kapcsolatban kifogásolta, hogy az alperesi biztosított ellen indult büntetőügyben és a perben is nyírségi szakértőket rendeltek ki, és a két szakértői vélemény egymást erősítette oly módon, hogy a perbeli szakértő átvette a korábbi szakértő hibás értékelését. A felperes álláspontja szerint az alperesi biztosított legalább 85%-os mértékű felelősségének megállapítása mellett szól az a rendkívül kirívó szabályszegése, hogy úgy döntött a megfordulás mellett, hogy annak az alapfeltételét jelentő visszapillantást, illetve hátranézést mellőzte. A kármegosztás arányának helyes meghatározásakor pedig döntő jelentőséggel az elsőbbségi jog megsértése bír, emellett annak is kiemelt jelentősége van, hogy az alperes biztosítottja a károkozó magatartását féktávolságon belül hajtotta végre. A háztartási kisegítői járadék kapcsán a felperes azt sérelmezte, hogy bár a másodfokú bíróság helyes mérlegeléssel állapította meg, hogy a felperes a közepes és a nehéz háztartási és ház körüli munkák végzésében is kisegítőre szorul, az általa korábban ellátott, a kerti munkákat is magába ölelő feladatok költségigényére ugyanakkor a megállapított 8.000 forint nem elégséges, az rendkívül alul kalkulált. A gyógyszerkiadás tekintetében a felperes szintén a kár alacsony összegben való megállapítását kifogásolta. Az erőmegfeszítési járadékkal összefüggésben hivatkozott arra, hogy a szakértő által

megállapított 20%-os mértékű erőmegfeszítés a jelen munkakörére is irányadó, mégpedig azért, mert az ahhoz kapcsolódó tevékenységek mindegyike komoly fizikai erő kifejtést igényel. A felperes a nem vagyoni kár összegének felemelését azért tartotta indokoltnak, mert a másodfokú bíróság által értékelt körülményeknél elmaradt az esztétikai kár számbavétele. Szükségesnek tartotta továbbá a manualitásban történő súlyos korlátozottságának figyelembevételét, amely nagyobb hátrányt jelent, mint más végtagi, illetve más testtájéki sérülések.

- [9] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.
- [10] Az alperes csatlakozó felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [11] A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése és 275. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben és a csatlakozó felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.
- [12] A felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [13] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésére hivatkozással a másodfokú bíróság bizonyítékértékelési tevékenységét támadta a felperesi közrehatás mértékének, a közlekedési többletköltség indokoltságának és a nem vagyoni kártérítés összegének meghatározása körében, míg a közrehatás értékelése kapcsán az alapul szolgáló anyagi jogszabálynak, a régi Ptk. 340. § (1) bekezdésének téves alkalmazását is állította. A felek jogvitájában, a felperes által a gépjármű üzemben tartójának kötelező felelősségbiztosításáról szóló 190/2004. (VI.8.) Korm. rendelet 8. §-ának (1) bekezdése alapján érvényesített kártérítési igény megalapozottságának vizsgálatakor a régi Ptk. 346. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel az általános kárfelelősségi szabályokat, a régi Ptk. 339. § (1) bekezdését és a 340. § (1) bekezdését kellett alkalmazni. A felülvizsgálati álláspont szerint a másodfokú bíróság iratellenesen, a felperes jelentős mértékű, kirívó sebességtúllépését figyelmen kívül hagyva állapította meg, hogy a baleset okozója az alperes biztosítottja volt azért, mert nem adta meg az elsőbbséget a felperes számára. A kármegosztás arányának megállapítása során mind az elsőfokú bíróság, mind pedig a másodfokú bíróság abból indult ki, hogy a felperes motorkerékpárjával már teljes terjedelmében a bal oldali forgalmi sávban közlekedett, azaz előzési helyzetben volt, amikor az alperesi biztosított gépjárművével átlépte a felezővonalat, és ezzel - ahogyan azt az alperes biztosítottja ellen folyamatban volt

büntetőügyben hozott jogerős ítélet is megállapította - megsértette a KRESZ 29. § (1) bekezdése által előírt elsőbbségadási kötelezettségét. A bíróságok ugyanakkor figyelembe vették azt a tényt is, hogy a felperes a baleset előtt motorkerékpárjával a lakott területen megengedett sebességet jelentősen túllépte, és ha a megengedett 50 kilométer/óra sebességgel közlekedik, úgy az ütközés elkerülhető lett volna. Mindezekre tekintettel azt kellett eldönteni, hogy a baleset bekövetkezésében a felperes milyen mértékű közreható (felróható) magatartást tanúsított. Ezzel kapcsolatban pedig jelentősége volt annak, hogy - miként azt a másodfokú bíróság ítéletének indokolásában hivatkozott 6/1998. Büntető jogegységi határozat is tartalmazza - az egyes speciális közlekedési szabályok ugyan nem állnak egymással hierarchikus viszonyban, azonban vannak olyan közlekedési szabályok, amelyek megtartása különösen jelentős a közlekedés biztonsága szempontjából. Ilyennek tekinthető az elsőbbségadási kötelezettség, amely a védett útvonalon közlekedő jármű sebességétől függetlenül terheli az elsőbbségadásra kötelezett jármű vezetőjét. Az alapvető kérdés éppen ezért nem az volt, hogy ha a felperes nem közlekedik nagy sebességgel, akkor a baleset elkerülhető lett volna, hanem az, hogy az alperes biztosította-e az elsőbbségadási kötelezettségének nem tett eleget, és a motorkerékpárjával teljes terjedelmében a bal oldali forgalmi sávban közlekedő, előzési helyzetben lévő felperesnek nem biztosította az elsőbbséget. A perbeli közlekedési baleset bekövetkezése szempontjából ezért döntő jelentősége az elsőbbségadási kötelezettség megsértésének volt, ez volt a baleset oka, amelyhez képest a sebességtúllépéssel való közlekedés felróható közrehatásként értékelhető. Azon felülvizsgálati hivatkozás kapcsán, miszerint a perbeli szakértői véleményre tekintettel nem zárható ki, hogy az alperesi biztosított abban a 0,5 másodpercben figyelte a mögöttes forgalmat, amikor a felperes az Opel gépkocsi takarásában haladt, a Kúria rámutat arra, hogy a másodfokú bíróság a felülvizsgálattal támadott határozatának meghozatalakor helyesen vette figyelembe, hogy a büntetőügyben hozott jogerős ítélet indokolása szerint sem volt megállapítható olyan körülmény, amely az alperesi biztosított részéről a motorkerékpár észlelését kizárta volna, mint ahogy az sem, hogy a motorkerékpár vezetője az elsőbbségadásra kötelezettet megtévesztette volna. Mindemiatt a másodfokú bíróság a felperesi közrehatás mértékét helytállóan határozta meg és alkalmazta az alperesre terhesebb 70-30% arányú kármegosztást.

- [14] Felülvizsgálati kérelmében az alperes a közlekedési többletköltség miatt érvényesített járadékigény megalapozottságát, annak indokoltságát vitatta, mégpedig annak ellenére, hogy e jogcímen a perindítást megelőzően a felperes részére már teljesített. A másodfokú bíróság ugyanakkor az alperes hivatkozásával szemben a bizonyítékoknak a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő, okszerű mérlegelésével állapította meg az adott kártérítési követelés

megalapozottságát és annak összegét is. A felperes a házastársának tanúvallomása szerint a baleset előtt a tömegközlekedést vette igénybe, a motorkerékpárjával inkább hétvégenként közlekedett, ehhez képest a baleset óta - ahogyan azt a felperes testvérének tanúvallomása is megerősítette - a felperest a családtagjai személygépkocsival szállították. A perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő megállapította, hogy a felperes a baleset után négy hónapig nem volt alkalmas a tömegközlekedés igénybevételére, míg az ezt követő időszak tekintetében a másodfokú bíróság helyesen vette figyelembe azt, hogy a felperes korábbi közlekedési lehetőségei beszűkültek, a közlekedéséhez ezért részben személygépkocsi igénybevétele is szükséges, ami többletköltséget jelent számára. A másodfokú bíróság tehát a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal szemben a Pp. 221. § (1) bekezdésében előírt indokolási kötelezettségét teljesítette, és kellő indokát adta annak, hogy mire alapította az alperes közlekedési többletköltség megfizetésére kötelezését.

- [15] A nem vagyoni kártérítés összegének meghatározásakor a másodfokú bíróság a közlekedési balesetből kifolyólag a felperest ért nem vagyoni hátrányokat, s köztük a felperes egészségkárosodásának jellegét, annak maradandó következményeit feltárta és azokat helyesen értékelte, figyelembe véve azt is, hogy a felperes a baleset bekövetkeztében felróhatóan közrehatott. Az alperes felülvizsgálati kérelmében azt sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a károsulti közrehatást nem a súlyának megfelelően értékelte. Miután azonban a kármegosztás arányával kapcsolatos felülvizsgálati álláspont a már kifejtettek szerint téves volt, a másodfokú bíróság pedig a bizonyítékokat e körben is helyesen, a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően értékelte, a nem vagyoni kártérítésnek az egyébként is mérlegeléssel meghatározott mértéke a felülvizsgálati eljárásban sikerrel nem volt támadható.
- [16] A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmének elbírálásakor az alábbiakat kellett figyelembe venni. A csatlakozó felülvizsgálati kérelem [Pp. 273. § (6) bekezdése] jogi természetű szerint felülvizsgálati kérelemnek minősül, de járulékos jellegű, amennyiben tartalmában, hatályában és az előterjesztésre jogosultak személye körében feltételhez kötött, illetőleg korlátozott. A csatlakozó felülvizsgálati kérelem tartalmát a felülvizsgálati kérelem egyébek mellett annyiban korlátozza, hogy ha a több kereseti kérelem tárgyában hozott jogerős ítéletnek csak egyes rendelkezéseit érinti a felülvizsgálati kérelem, akkor a csatlakozó felülvizsgálati kérelem sem érintheti a jogerős ítélet egyéb rendelkezéseit. A felperes tehát a csatlakozó felülvizsgálati kérelmében annak járulékos jellege folytán csak abban a körben támadhatta a jogerős ítéletet, amelyben azt az alperes felülvizsgálati kérelme is érintette. Ebből következően a háztartási kisegítői járadék, a gyógyszerkiadással kapcsolatos

járadék és az erőmegfeszítési járadék tekintetében a jogerős ítélet felperes által kért felülvizsgálatának nem volt helye.

[17] A felperes a csatlakozó felülvizsgálati kérelmében - csakúgy mint a per során tett nyilatkozataiban - vitatta a terhére rótt sebességtúllépés tényét, és a Pp. 206. §-ának megsértésére hivatkozással a másodfokú bíróság bizonyítékértékelési tevékenységét támadta. A Kúria ugyanakkor a felülvizsgálat rendkívüli perorvoslati jellegéből következően a Pp. 206. § (1) bekezdésére alapított felülvizsgálati támadás esetén csak azt vizsgálhatja, hogy jogszabálysértő-e a bíróságok bizonyítékértékelése, a bizonyítékok okszerű mérlegelésének hiányában a bizonyítékok felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség (BH 2016.33., BH 2013.119., BH 2012.179.). A perbeli esetben ilyen, a felülmérlegelés alapjául szolgálható hibát a bíróságok a felperes közrehatását jelentő sebességtúllépés tényének megállapításakor, az ezzel kapcsolatos bizonyítékok értékelésekor nem vétettek. Mind az alperes biztosítottja ellen indult büntetőeljárásban kirendelt szakértő, mind pedig a perbeli szakértő - jóllehet eltérő sebességértékek meghatározásával, de - azt állapította meg, hogy a felperes a baleset előtt motorkerékpárjával a lakott területen megengedett sebességhatárt jelentősen túllépve közlekedett. Ehhez képest a csatlakozó felülvizsgálati kérelemben annak kifogásolása, hogy a büntetőügyben és a polgári perben két nyírségi szakértőt rendeltek ki, a két szakértői vélemény pedig egymásra épült, a szakvélemények bizonyító erejének kétségbe vonására semmiképpen sem lehetett alkalmas. E megalapozottnak tekinthető szakértői megállapításokhoz képest a sebességtúllépés tekintetében a tanúvallomásoknak ugyan kiemelt jelentőséget tulajdonítani nem lehetett, de a csatlakozó felülvizsgálati hivatkozással szemben okszerűtlen bizonyítékértékelést megállapítani itt sem lehetett. Mindemiatt a csatlakozó felülvizsgálati kérelemben írt, a jogerős ítéletben megállapítottnál kedvezőbb kármegosztás alkalmazásának a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütköző, jogszabálysértő bizonyítékértékelés hiányában nem lehetett helye.

[18] A nem vagyoni kártérítést érintő, annak összegének felemelése iránti csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel összefüggésben a Kúria utal a jogerős ítélet erről szóló rendelkezését támadó felülvizsgálati kérelem kapcsán kifejtettekre. Kiemeli továbbá azt, hogy az esztétikai kárral kapcsolatos tényelőadást már a keresetlevél is tartalmazott, s emiatt az a csatlakozó felülvizsgálati ellenkérelemben foglaltakkal szemben nem tekinthető olyan új hivatkozásnak, mely a felülvizsgálati eljárásban ne lenne figyelembe vehető. Tekintve ugyanakkor azt, hogy az alperes érdemi védekezésében a nem vagyoni kártérítéssel kapcsolatos tényállításokat - bizonyíték hiányában - vitatta, és a felperes a fenti nem vagyoni hátrány alátámasztására alkalmas bizonyítást nem

ajánlott fel, a perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő pedig csupán azt véleményezte, hogy a felperes által ugyancsak esztétikai kárként megjelölt alsó- végtagi vizesedés (ödéma) eredete nem egyértelműen vezethető vissza a balesetre, a másodfokú bíróságnak a nem vagyoni kártérítés mértékének meghatározásakor e körülményt értékelnie nem kellett.

Záró rész

- [19] Mindezekre tekintettel a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben és a csatlakozó felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül hozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.
- [20] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése szerint, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésére figyelemmel pervesztessége arányában kötelezte az alperest a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének, az általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíjnak a megfizetésére. Az eljárásnak az Itv. 62. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti tárgyi illetékeljegyzési jogos volta folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéknek az állam javára történő megfizetésére a Kúria az alperest az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint kötelezte, míg a további, a teljes személyes költségmentességben részesített felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme kapcsán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2016. október 26.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó bíró, Dr. Almásy Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző
HM